ra

Sułkowski Nicolai Lipski: Apollo consolatrix in obitum D. Barbarae de Branicayn Radacowska.

APOLLO CONSOLATRIX IN OBITVM

GENEROSÆ ET MAGNIFICÆ DOMINÆ,

D. BARBARÆ DE BRANCZYN RADZEWSKA.

AVSPICE

GENEROSO ET MAGNIFICO DOMINO,

D. MELCHIORE DE B.NIN RADZEWSKI, &c. DEFVNCTÆ MARITO.

AVTORE

NICOLAO ZIĘBA SVLKOWSKI

C. G.

SOLENNI EXEQVIARVM DIE INTRODVCTVS.

10.

POSNANIÆ, In Officina Ioannis Wolrabi,
Anno à Partu Virginis M. DC. XX. IV.

Quid Neptune furis ? toto quid ſanguine nixus
Non profecturo cærula dente quatis ?
Mergere Bniniacam quid fruſtraniteris Argo?
Fluctuat, at nunquam mergitur iſta ratis.

Dármo, krwi moiá, vfaſz w ſtalone potkowy,
Dàrmo w lot dźiedźicžnego ptaká piorunowy
Vbieży śmierć Pegázá, vbieży láſtrzębá:
Vfay w krzyſz, krźyſz ćię zbáwi wieczny śmierći zębá.

GENEROSO ET MAGNIFICO DOMINO,

D. MELCHIORI DE BNIN RADZEWSKI, &c. &c.

Domino & Mœcenati ſuo.

NICOLAVS ZIEBA SVLKOWSKI Fœlicitatem.

Vantum ſit coniugalis vinculi robur, quãta veræ & ſynceræ amicitiæ vis atq; dignitas, GENEROSE & MAGNIFICE DOMINE; non grauarer equidem dicendo complecti, niſi, vel ridiculus meridiano ſoli facem addere, vel ſuperuacuus experientiam, Tuos intra parietes recens natam, alienæ Virtutis commemoratione timerem obfuſcare. Quis enim adeò vetuſti temporis ignarus, vt Antoniũ Pium Fauſtinæ vxori infauſto fato ſublatæ diuinos honores inſtituiſſe, & ſtatuas erexiſſe ignoret? Omitto M. Plautium, qui cum LX. nauium claſſe infeſtus Aſiam peteret, coniugemq; Oreſtillam morbo abſumptam Tarenti amiſiſset, tam iniquo animo caſum tulit, vt mœroris impatiens exequias inter, ſuo ſeipſum pugione confoderit. Stulta hæc & abiectiſsimo homuncione, ne dicam Romano ciue indigna fortitudo: cui cum iuſtam infamiæ notam nullatenus abrogare poſsim, ita promeritam Virtuti Tuæ laudem libens ſubſcribo. Qualem & quantis inſtructam ornamentis coniugem, quàm ingenti animi dolore amiſeris, quis talpâ cæcior nõ videt? in tanto verò Tuo luctu nihil Te natali-

bus Tuis, nihil forti viro indignum commisisse, quis non miretur? Ignosces itaq; GENEROSE & MAGNIFICE DOMINE Apollini meo, qui cùm tot & tam insignes constantiæ & fortitudinis Tuæ notas intueatur, in partem tamen laboris tecum venire, domesticumq; mærorem Tuum, domesticæ Spartæ solatiis mitigare non veretur.

Sic stimulare mares animos in Martia bella,
Sic iuuat admisso subdere calcar equo.

AD APOLLINEM.

PHœbe, qui celso residens in Hæmo,
Aureâ mulces cytharâ seueros
Nubium tractus, viduoq; mundum
Reddis Olympo:
Si quid in doctis Heliconis antris,
Aut super Pindi iuga mitiori
Lusimus plectro, moderare noti
Pollicis ictum.
Bnineum mens est recreare Typhin,
Fata quem tristes prope compulêre
Mortis ad metas, quoties ademptâ
Coniuge mœret.
Fas & afflictę meminisse prolis,
Quam Deus terno, Charitêsq; terno
Vinxerant nodo, penitòq; Matris
Corde ligârant.

Rupit

Rupit at fortem Libitina nexum,
Gordiâ quamuis prior esset arte,
Ausa securæ caput in parentis
Stringere falcem.
Quis vel Alcæus memoret dolorem,
Quem dedit tanti capitis ruinâ,
Bnineâ quisquis Lechicum per æquor
Nauigat Argo.
Phœbe quo tendis? tetricas quid vltrò
Næniæ vrges? age lætiori
Ocyus metro tenuare tristem
Incipe luctum.

AD

GENEROSVM ET MAGNIFICVM DOMINVM,

D. MELCHIOREM

DE BNIN RADZEWKSI, &c. DEFVNctæ coniugem mœstissimum.

Ode Consolaria.

Radzeui puppis gloria Bnineæ,
Tandem dolori fige modum Tuo,
Furuumq; præteruectus Orcum
Elysios meditêre lucos.
Ne semper imæ fata Proserpinæ
Infesta cordis dimidio Tui,

Ne

Ne semper incusa iugalem
Incineres abijsse tædam,
Plerumq; gratæ sollicito vices
Sedêre vultu; sæpe volubiles
Pertæsa curas, explicare
Spes docuit benefida frontem.
Iam contumaci saucius Africo
Neptunus æquor fulmineo quatit
Tridente, iam quassas benigni
Tyndaridæ refouent carinas.
Hybernus altas iam viduat coma
Syluas December, iam teneros tener
Maritat Aprilis corymbos
Purpurea nitidus coronâ.
Tu semper aureæ coniugis indolem
Diuos reposcis, nec miserum fugat
Titan amorem, seu relinquat,
Seu Tethyum repetat cubile.
Frustra sed vrges Acroceraunias
Radzeui cautes, nam Gethica licet
Testudine & rupes & ornos
Sarmatici modêrere Pindi;
Diducta tristi corpora funere,
Nunquam secundus coget aheneo
Nexu Talassus, candidoq;
Eurydice reditiua nunquam
Sinu fouebit te tua Melchior.
Vtcunq; fidum pectus amoribus;
Fron-

Frontemq; nummatis eandem
Diuitibus, laceræq; plebi:
Vtcunq, cordis magnanimi notas,
Cautiq; plores ingenij iubar,
Mentemue non altam secundis
Temporibus, dubijs serenam:
Frustra proteruo dimoueas gradu
Mortis furorem, quo simul integrum
Simulq, detruncat scelestum,
Nunquam humeris positura falcem.
Ergo caducum perpetuis caue
Post hac fatiges consilijs caput:
Vanoq, perturbes tumultu
Iustitiæ placitum potentis.

AD
GENEROSOS ET MAGNIFICOS DOMINOS
D. STANISLAVM
ET
D. IOANNEM DE BNIN
RADZEWSKI EX OBITV MATRIS
amantissimæ luctu obsitos.

QVales furenti percitus Africo,
Fractusq, rauci fluctibus Adriæ,

Typhis phaſelo naufraganti
Oebalidas geminos precatur:
Quos vt decorum nubibus arduis
Iuſsêre Diui tollere verticem:
Mox inſolens Eurus notúſq,
Æolias repetunt cauernas,
Ridet fugatis nubibus aurei
Moles Olympi, ridet amabili
Dictynna vultu, feruidámq,
Oceanus rabiem remittit,
Talem feroci ſaucia turbine
Te quærit Argo Bninea cernere,
Pubes Riphæos digna magnis
Tangere nominibus triones.
O ſi benigni lampade luminis
Fluctus cientem diſijcias ſtyga,
Auramq, maternis iniquam
Viſceribus radio ſerenæ
Frontis retundas! ſuppara quid iuuat
Imbuta nigris tendere ſepijs,
Si dibapho turpiq, lino
Cæruleas immicat vndas
Superba Thetys? quid fragilem rogo
Damnare nauem? ſcanderat auream
Helle carinam, nonne Ponti eſt
Victima nil miſerantis Helle?
Vitabis antri Sicanij metum,
Quamuis triformi latret ab inguine:

Vita-

Vitabis infandam Charybdim,
Tænariæq; minas Maleæ:
Horrenda diræ quî poteris vada
Vitare Lethes? præfice Thessalum
Puppi magistrum, scande nauem
Palladio validam labore,
Vtare penna præpetis Africi
Nunquam sinistra; quo genitrix iacet
Demersa, Posnæúsq; princeps,
Bniniacæ columen decusq;
Olim carinæ, tu quoq; luridi
Mergêre pubes gurgite Tænari:
Beata si cum matre visas
Elysij penetrale campi.
Vises, auitæ si memor indolis,
Non insolenti remige perfidum
Tendas per æquor, transtra donec
Implacidi subeas Charontis.
Compesce tristes nunc querimonias,
Fortisq; persta, seu crepet horridis
Malus procellis, dulcè ludat
Seu placido Zephyri susurro.

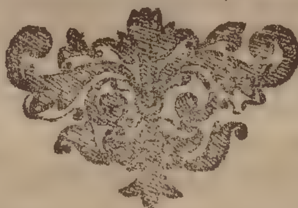

IEY MOSCI PANNIE,

P. IADWIDZE Z BNINA

RADZEWSKI, CORCE Z MACIE-

RZYSTEY SMIERCI ZALOSNY POCIECHA.

IEdyna Nympho ſtárożytny Lodzi/
Tákie myśliwa Phœbe pobocz wodzi:
A ychłoß ſię czołá weſołego chwyćiß?
Y rożą bláde iágody podſyćiß?
Nie záwße Kaurus grożne miece grády/
Choć go ponure poſiłkuia Báby:
Wnetże łágodnym mußcząc ſkrzydłem wody/
Strácone Zephyr przywraca pogody.
Nie záwße w pętách lodowátych leży/
Ieśienney ziemiá pozbywßy odzieży:
Wnet Wioſná płáßcz w fárbiſtey oponie/
Y wdzięcznym Chlorys toczy wieńcem ſkronie.
Sliczna ślicznego Dáryußá corá/
Gdy ſroga ſrogi Iunony nieſtworá/
Wprzod mátkę w trokách Teſſálſkich vſpiłá/
Toż Oycá mieczem Beſſowym zgłádziłá:
Czy złotouſte wzgárdziwßy Syreny
Rzewliwe záwße opiewáłá Threny?
Wnetże ia Hymen przy wdzięczney Muzyce/
Do Mácedońſkiey prowádzi łożnice.
Krolewná Włoſká/ o ktorą wygnániec
Troiáńſki/ z Turnem Marſow zwodził taniec/

Gdy

Gdy snem żelaznym vyźrzáłá żálane
Oczy Amary/ oczy vkochane:
Czy záwsze niebo biednym prośá głośem/
Abo z tárgánym żal budźiłá włośem?
Wnet Nymphe Wenus ná syná odbiera/
Y złota lutnia złory pokoy wspiera.
Jesli co przykład twych rowiennic vmie/
Cna Pánno/ niech twe żale w kregi vymie/
Niech moy Apollo frásunek dźiśieyszy
Miekczy/ nádźieia chwile fortunnieyszy.
Wiem żeś człowiekiem/ wiem że krwi żáłuiesz/
Z ktorey twe członki vlepione czuiesz:
Coż gdy bystrzeyszym w cnoty weyrzę okiem/
Ktore ty widzę młodym ścigasz krokiem?
Czylić żáłoby słuszney nie przyczytam?
Czy w liczbe Pánien nie madrych poczytam?
Płácz drogi Mátki/ płácz cnotliwa coro/
Płácz/ ále w miáre/ ták rádźi me pioro.
Co Bog raz przeyźrzał/ iużeś sie nie zmieni/
Byś dobrze płáczem ruszyłá kámieni.
Co mowię? byś śie w kámień obroćiłá/
Nigdybyś wiecow Boskich nie wstrzymáłá.
Dawny to wyrok/ kto śie ná świát rodźi/
Zadnemu śmierći zbrániáć śie nie godźi.
Vmárłá Mátká/ vmrze Oćiec drogi/
Vmra cni Bráćia/ iáki wyrok srogi:
Vmrzesz cna Pánno/ rychło abo pozno/
Máła rozn:icá/ ná wieki żyć prozno:
 Prozno/

Prozno/ nic niemáß wiecznego ná świećie/
Rádość sie tylko z troską wiecznie plećie.
Puśćiwszy tedy strona przeszłe rzeczy/
Bogá y cnote ná pilney miey pieczy.
W'tepuy zá młodu w máćierzyste stopy/
Ták wieczney vydzieß/ y doczesney ßkopy.

NAGROBEK.

Sławney pámięći iey Mośći Páni,

P. BARBARZE Z BBANCZYNA RADZEWSKI.

PRecz ztąd obłudne przysády/
Do Krety swe wiezćie zdrády.
Precz Tyráńska nielutośći/
W dźikie Buzyrowe włośći.
Precz oddáne głupstwu ćiemie/
Do grubey Bocotow ziemie.
A ty ánimuszu płochy/
Wskok w záiecze pierzchay lochy.
Tu Chwálbowski krwi wsławiony/
W Lodzi Rádzewski vśpiony/
Madre y wspániáłe czoło/
Mądrość Laurem toczy w koło.

Tu ná

Tu ná wstydliwe iágody/
Wstyd rożáne znośi grody.
Tu rowne śniegom lilie/
Hoyna dłonią szczerosć wiie.
Wiie Oliwne gáłęzie
Lutość w ozdobnym páwęzie.
Szczęśliwy Duchu Bogiń w ták zacnych drużynie/
Czy nas płynący miodem zápomniß w kráinie?
Nas ktorzy/ ách/ żáłośnie z tobą sie żegnamy/
Pewni że sie wesoło w rychle przywitamy.

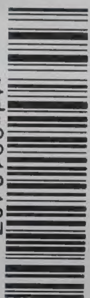
Biblioteka Jagiellońska
stdr0013427